

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. VII. Tumultus sive terrificationes mortis prænuncias excitari à
Dæmonibus, qui sunt ordinis inferioris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

Lucrum etiam inde aliquod sperant. Neque enim ipsam hinc propositum, ut mortem futuram denunciant, quam ut homines eò ducant, ut diuinum quoddam numen credant, quod horum tumultuum causa existat, cui ob id honorem aliquem, cum animarum suarum detrimento, impendere sit æquissimum. 11.

CAP. VII.

Tumultus siue terrificationes mortis prænuuncias excitari à Demonibus, qui sunt ordinis inferioris.

DAEMONUM opera strepitus hos excitari, & mortis prænuuncia fieri demonstratum est; quorum verò hoc proprium sit studium, an sine discrimine omnium, an certorum tantum, non iniucundam habet questionem. Neque enim Dæmonum omnium vna est conditio, neque omnium eadem occupationes. Grauiora alii aliis habent studia, prout alij aliis plus valent ingenij acumine, agendi potestate, nocendi voluntate. 1.

Etenim extra controuersiam est, ex omnibus omnino ordinibus, quos aliquando communis cù bonis Angelis habuerunt spiritus illos cecidisse. extra controuersiam est per peccatum naturam non sublatam. quemadmodum igitur ante peccatum non æqualis omnes fuerunt perfectionis, ita neque post peccatum vna naturæ omnium conditio est. 2.

Conditionem naturæ, studia & functiones sequuntur. Hoc quemadmodum in rebus omnibus certum est; ita in his spiritibus nullam habet dubitationem. Quocirca non eadem inferiorum, quæ superiorum sunt functiones: grauiora hi officia subeunt, illi leuiora munia exequentur. 3.

Quod asserimus, facillimum fuisset in spiritibus deprehendere; si à gratia, in qua creati erant, non excidissent. iam postquam à gratia exciderunt, etsi non omnino, quadantenus tamè suos ordines seruant, & pro naturæ conditione opera faciunt. 4.

Et dictis ut unque licebit coniectere, quosnam spiritus horum tumultuum auctores constituere debeamus. Attendamus principio quasnam spiritus mali apud viuos occupationes habeant; tum deinde hoc ipsum de quo præfens est disputatio, opus inspiciamus, & non ita difficile erit de tumultuum nocturnorum auctoribus statuere. 5.

6. Occupationes dæmonum cum hominum genere iunt variæ. Nos pro instituti nostri ratione vniuersas in duas classes possumus partiri; vt alias maioris momenti, & quasi magis principales dicamus; alias leuioris, & quasi minus principales.
7. Priores illæ ex triplici causa definiuntur. ex conditione personarum, cum quibus illæ suscipiuntur: ex rerum, quæ suscipiuntur mole & difficultate: denique ex grauitate mali quod spiritibus vt hominibus incommodent, propositum est. vbi hæc considerantur, hoc est, vbi neque dignitas adest personæ, neque negotij perficiendi difficultas: leuia etiam proposita sunt mala, leuiore dæmonum occupationes dicere licebit.
8. In priori genere fuerunt tentatio Christi in deserto habitus; excidium 185000. Assyriorum in exercitu Sennacherib vna nocte delectorum; & primorum nostrorum parentum in paradiso infelix casus. In posteriori sunt nocturna ludificationes. intempestiua terriculamenta, & cum sordidis hominibus turpes & obscæni congressus.
9. Priores exercent vt perdant: posteriores, vt vexent & molesti sint. Quemadmodum in hac vita, dum bella geruntur, non semper aduersæ parti propositum est, vt hostes perdant: sed quando que, dum perdendi facultas non datur, iuuat molestos esse, terrere, timorem incutere: ita humani generis iuratissimis hostibus dæmonibus non semper propositum est vt perdant, sed quando que etiam, vt molesti sint, & vexent.
10. Hæc dæmonum studia, hæc cum hominum genere occupationes. Quas nunc quibus tribuemus? quas alias, quam quas ipsi sibi dæmones deferri volunt? Quis porro dubitauerit, quin priores illas postulent illi altiorum ordinum, posteriores autem inferioribus relinquunt. Pro conditione personarum haud incommodè officiorum distributio constituitur.
11. Superbi admodum sunt dæmones, illi imprimis; qui naturæ præstant dignitate. Quocirca quamuis nocere omnibus cupiant, non tam facilè tamen leuioris conditionis homines aggrediuntur; cum iis potius bellum suscipiant, qui in altiori sunt sanctitatis aut dignitatis gradu. quoniam si hos vincant, speciosior ipsorum est triumphus: si vincantur, minor est confusio, quam timent & horrent.
12. Idem illi superiorum ordinum spiritus ardua magis atq; difficultia in se suscipiunt onera. Id illorum postulant naturæ vires. id ad maiorem cumulum gloriæ ipsorum, quam studiosè quærunt, facit: minor etiã hinc, si ex voto res non succedat, timetur confusio.

Eorundem est grauius erga humanum genus odium, quàm aliorum, qui inferiorum sunt ordinū. at odium sequitur nocendi studium. itaq; fit, vt his maximè vt noceant, & maiora mortalibus detrimenta offerant, propositum sit. 13.

Leuia igitur illa munia, & minores occupationes inferioribus Spiritibus relinquuntur, in quibus vel personæ dignitas non postulat aliquem ex illis superiorum ordinum, vel leuia expedienda sunt munia, vel non ita magna proposita sunt mala. 14.

Hæc cū ita sint, non malè quis concluderet inferiorum ordinū Dæmonū opera hos, de quibus quæstio est tumultus excitari. Nam vt ipsos in priorum occupationum genere ponamus, & superiorū ordinum Spiritibus tribuamus, neq; postulat personarū dignitas, quarum causa ipsi excitantur, neq; rei quæ hic suscipitur difficultas neq; magnitudo mali, quod in his propositum est. 15.

Esto etiam ad Principes viros hi tumultus pertineant, eorū funera & mortes portentant. sed tamē nulla dæmonibus cū ipsis cōcertatio, nulla pugna. Aliis quandoq; etiam sordidis & abiectæ cōditionis hominibus principū mortes his prænūciis insinuantur. 16.

Sic in his excitandis non opus est arte magna, aut magnis viribus. Minimus inter omnes Spiritus ea arte pollet, & iis est viribus, vt hos atq; multo maiores excitare valeat. Minimus quoq; ingenij vi qua præditus est, imminentem hominibus mortem, quæ his tumultibus significatur, præscire potest. 17.

Malum deniq; hic magnum propositum non est. præcipua causa, cur opera hæc a Spiritibus suscipiātur, illa videtur, vt hominibus terror incutiatur. qui quamuis malū aliquod sit, tantum tamen nō est, vt illud sibi superiorum ordinum Spiritus reseruare debeant. 18.

Sed & alias ob causas hæc studia inferioribus Spiritibus tribuerim. Dubium non est: tantum horum peccatum non fuisse, quantum fuerit Spirituum superiorum ordinum. Itaq; nec tanta ipsorum pœna, quanta superiorum. quoniam pro delicti quantitate, modus pœnarum. Cū igitur non parua dæmonum pœna sit inferni carcere concludi, profectò, si aliqui ab hac liberi sunt (vt sunt) erunt inferioris ordinis Spiritus. si aliqui hanc sustinēt, sustinent illi, qui superiorum sunt ordinum. At vt in inferno Spiritus sint, & hos tumultus excitent, fieri non potest. qui igitur nondum ad inferni carceres damnati sunt, (vt inferiores illi videntur) non inep̄tè horum tumultuum autores iudicantur. 19.

Ordo res pulcherrima est, & tam in rebus omnibus necessaria, vt nec vlla, sine ipso posset consistere Respublica: nec qui perditissimis sunt moribus, sine ordine viuere possint. Erit igitur etiā 20.

inter Dæmones ordo quidam. Et quemadmodum in Rebus publicis in Dæmonum regno alij erunt, qui mandata dant, alij qui mandata exequentur & imperata faciunt. At prius illud ad superiores pertinet; posterius (in quo genere sunt hi tumultus) ad Inferiores.

CAP. VIII.

Ab inferiorum ordinum Dæmonibus illis, qui singulorum hominum quasi proprij sunt, & qui dij domestici siue Lares olim vocabantur, tumultus & terrificationes excitari.

1. **N**ondum querendi finem facimus. Ex quæstionibus quæstiones ducimus. Querimus, Possintne certis inter eos, qui inferiorum ordinum sunt, Spiritibus, hi tumultus, & hæc mortis prænunciã signa tribui. Curis suis forsità singula scrutamur: sed tamen non sine ratione Quid enim tam ad nos pertinet scire, quàm quæ circa nos geruntur, & propemodum in vñ sunt quotidiano?

2. Porro hîc certî certò non potest constitui quicquam, nisi prius ponatur proprios quosdam adesse singulis hominibus malos genios; & præterea Dæmones quosdam domesticos, quos Lares vocant. Qui hos admiserint, non video cur eosdem horum tumultuum auctores negare debeant, præsertim cum quæcunque hæcenus dicta sunt, in eos conuenire; & quæcunque cum his tumultibus coniuncta sunt, per eos commodius, quàm per illos alios fieri posse videantur.

3. Et genios quidem Gentiles admiserunt; atque duos singulis hominibus attribuerunt, alterum bonum, alterum malum. illum virtutis & æquitatis dixerunt auctorem: hunc peccati. Hinc illud Empedoclis apud Plutarchum; duplices, quæcunq; malum excipiunt ducunt; quæ sortes, diuina terrestriq; Vide Aug. Eugub. de perenni philosophia lib. 8. cap. 4.

4. Consentiant cum Gentilibus ex parte Christiani. Nam bonum genium siue tutelarem angelum singulis hominibus à Deo datum agnoscunt: consentiunt, inquam, cum Gentilibus, nõ tamen à gentibus instituti, sed sacrarum scripturarum auctoritate, sed sanctissimorum Patrum consensu, & magnis rationibus inducti: vt optime dixit